

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR REVOLUT BANK UAB GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-02-17 Nr. 429-36
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *Revolut Bank UAB* (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas 2024 m. vasario 2 d. atliko 1 001,50 USD kredito pavedimą (toliau – ginčijamas mokėjimas) lėšų gavėjui „T-Auto Logistics T-Auto Logistics“ (toliau – lėšų gavėjas).

2024 m. vasario 9 d. pareiškėjas kreipėsi į banką su paklausimu, ar įvykdytas ginčijamas mokėjimas. Bankas nurodė, kad sėkmingai įvykdė ginčijamą mokėjimą, taip pat pareiškėjui pateikė unikalius ginčijamą mokėjimą identifikuojančius duomenis ir mokėjimo patvirtinimo išrašą (angl. *Transfer confirmation*), kuriais remdamasis lėšų gavėjas gali identifikuoti mokėjimą.

2024 m. vasario 13 d. pareiškėjas banko pasiteiravo, kiek laiko trunka mokėjimo atšaukimas bei lėšų grąžinimas, nes manė, kad galimai yra apgautas. Bankas patikino pareiškėją, kad ginčijamo mokėjimo lėšos pasiekė lėšų gavėją, o jeigu lėšų gavėjas teigia negavęs lėšų, tokiu atveju turėtų pateikti mokėjimo sąskaitos išrašą ar kitą dokumentą, patvirtintį šį faktą.

2024 m. vasario 19 d. pareiškėjas informavo banką, jog lėšų gavėjas nutraukė komunikaciją ir neatsako į paklausimus. Pareiškėjas nurodė, kad dėl šios priežasties negali bankui pateikti lėšų gavėjo banko sąskaitos išrašo.

Atsakydamas į pareiškėjo pateiktą informaciją, bankas pareiškėjui paaiškino, kad bankui yra reikalingas lėšų gavėjo mokėjimo sąskaitos išrašas ar bet koks oficialus dokumentas, patvirtinantis, kad lėšos nebuvo gautos, antraip bankas negali imtis tolimesnių veiksmų.

Pareiškėjas papildomai prašė banko kreiptis į lėšų gavėjo mokėjimo paslaugų teikėją tiesiogiai ir nustatyti lėšų buvimo vietą.

Atsižvelgdamas į tai, 2024 m. vasario 21 d. SWIFT komunikaciniu kanalu bankas kreipėsi į lėšų gavėjo banką „JP Morgan Chase National Association“ (toliau – gavėjo bankas) su paklausimu dėl ginčijamo mokėjimo būsenos (toliau – Užklausa).

2024 m. vasario 22 d. gavėjo bankas atsakė bankui, kad pagal pateiktus mokėjimą identifikuojančius duomenis tyrimo atlikimas yra negalimas, ir paprašė banko patikslinti duomenis. Bankas 2024 m. vasario 27 d. pateikė patikslintą informaciją dėl ginčijamo mokėjimo, tačiau gavėjo bankas pateikė analogišką atsakymą kaip ir pirmuoju atveju. 2024 m. kovo 1 d. bankas informavo pareiškėją, kad nėra gautas teigiamas atsakymas iš gavėjo banko.

2024 m. liepos 1 d. pareiškėjas kreipėsi į banką su prašymu informuoti apie ginčijamo mokėjimo įvykdymą, išduodant oficialų patvirtinimą, kad ginčijamas mokėjimas buvo įvykdytas.

2024 m. rugpjūčio 5 d. pareiškėjas kreipėsi į Lietuvos banką su pretenzija dėl ginčijamo mokėjimo, Lietuvos bankas pretenziją persiuntė bankui. 2024 m. rugpjūčio 22 d. bankas pateikė atsakymą pareiškėjui, kuriuo informavo, kad atsisako tenkinti pareiškėjo prašymą.

2024 m. rugpjūčio 29 d. pareiškėjas kreipėsi į banką su prašymu grąžinti neįvykdyto ar netinkamai įvykdyto ginčijamo mokėjimo sumą ir už šį pavedimą sumokėtą komisinį mokestį į pareiškėjo sąskaitą arba „pateikti popieriuje visą informaciją, reikalingą mokėjimo operacijai

atsekti ir lėšoms atgauti, jeigu visgi nustatytų, kad aptartos lėšos buvo įskaitytos į gavėjo banko sąskaitą". Vis dėlto į 2024 m. rugpjūčio 29 d. pareiškėjo kreipimąsi bankas neatsakė.

Pareiškėjas, nesutikdamas su banko sprendimu ir negavęs atsakymo į 2024 m. rugpjūčio 29 d. kreipimąsi, kreipėsi į Lietuvos banką dėl vartojimo ginčo nagrinėjimo ir prašė įpareigoti banką grąžinti neįvykdyto ar netinkamai įvykdyto ginčijamo mokėjimo sumą ir už šį pavedimą sumokėtą komisinį mokestį į pareiškėjo sąskaitą arba pateikti visą informaciją, reikalingą ginčijamam mokėjimui atsekti ir lėšoms atgauti, jeigu būtų nustatyta, kad ginčijamo mokėjimo lėšos buvo pervestos į lėšų gavėjo sąskaitą. Kreipimesi pareiškėjas nurodė tapačias aplinkybes, kokios buvo nurodytos kreipimesi į banką.

Bankas Lietuvos bankui pateiktame atsiliepime paaiškino, kad ginčijamą mokėjimą tinkamai įvykdė, ir pateikė pareiškėjui unikalius ginčijamą mokėjimą identifikuojančius duomenis ir mokėjimo patvirtinimo išrašą. Bankas tą pačią dieną, kai buvo inicijuotas ginčijamas mokėjimas, per banko partnerį *Currency Cloud* sėkmingai perdavė ginčijamo mokėjimo sumą „Automated Clearing House (ACH)“ tinklu gavėjo bankui. Bankas paaiškino, kad ginčijamas mokėjimas buvo atliktas kaip vietinis mokėjimas dėl sandorio valiutos ir naudos gavėjo mokėjimų paslaugų teikėjo buvimo vietos. Bankas nurodė, kad, gavęs iš *Currency Cloud* ginčijamo mokėjimo įvykdymo patvirtinimo dokumentą bei įvykdymo numerį, persiuntė šią informaciją pareiškėjui ir paprašė pateikti duomenis lėšų gavėjui dėl operatyvesnio lėšų lokalizavimo.

Bankas pažymėjo, kad, bendradarbiaudamas su pareiškėju, per SWIFT sistemą pateikė Užklausą, tačiau į ją nebuvo gautas teigiamas gavėjo banko atsakymas. Be to, patikrinęs gavėjo pateiktą informaciją, bankas nenustatė klaidų ar duomenų trūkumo.

Atsižvelgdamas į tai, bankas teigė, kad dėjo visas pastangas susiklosčiusiai situacijai išspręsti. Nagrinėjamu atveju nei lėšų gavėjas, nei gavėjo bankas nepateikė išsamių argumentų ar juos patvirtinančių įrodymų, kad ginčijamas mokėjimas nebuvo gautas. Banko teigimu, pateikti paaiškinimai ir dokumentai patvirtina, jog jis tinkamai, laikydamasis teisės aktų reikalavimų įvykdė savo pareigą ir persiuntė lėšas gavėjo bankui. Ginčo byloje nesant įrodymų, patvirtinančių lėšų negavimo faktą, bankas negali būti laikomas atsakingu už pareiškėjo potencialiai atsiradusius nuostolius, kuriuos galėjo lemti lėšų gavėjo veiksmai ar neveikimas, taip pat gavėjo banko nepakankamas bendradarbiavimas.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Kaip matyti iš Lietuvos bankui pateiktų dokumentų ir informacijos, šalių ginčas kilo dėl banko atsisakymo pareiškėjui grąžinti ginčijamo mokėjimo sumą.

Siekiant išspręsti tarp pareiškėjo ir banko kilusį ginčą bei pasisakyti dėl pareiškėjo keliamų reikalavimų pagrįstumo, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, ar bankas: 1) tinkamai įvykdė ginčijamą mokėjimą; 2) turi pareigą grąžinti pareiškėjui įvykdyto ginčijamo mokėjimo sumą.

1. Dėl ginčijamo mokėjimo įvykdymo

Kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėjas nurodo, kad ginčijamas mokėjimas nebuvo tinkamai įvykdytas, nes nepasiekė lėšų gavėjo.

Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Mokėjimų įstatymo 50 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad jeigu mokėjimo nurodymui įvykdyti mokėjimo paslaugų vartotojas nurodo unikalų identifikatorių, toks mokėjimo nurodymas laikomas tinkamai įvykdytu unikaliu identifikatoriumi nurodyto gavėjo ir (arba) jo mokėjimo sąskaitos atžvilgiu. Pagal Mokėjimų įstatymo 50 straipsnio 5 dalį, kai mokėtojas

mokėjimo paslaugų teikėjui nurodo lėšų gavėjo sąskaitos numerį (unikalų identifikatorių), nesvarbu, kokius kitus lėšų gavėjų duomenis mokėtojas pateikė mokėjimo paslaugų teikėjui (pvz., įmonės pavadinimas, adresas ar pan.), mokėjimo paslaugų teikėjai yra atsakingi mokėtojams už mokėjimo operacijų vykdymą pagal mokėtojų nurodytus lėšų gavėjų mokėjimo paslaugų teikėjų sąskaitos numerius.

Pastebėtina, kad kai mokėjimo nurodymą tiesiogiai inicijuoja mokėtojas, jo mokėjimo paslaugų teikėjas atsako mokėtojui už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą, tačiau kai lėšos jau yra perduotos gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui, būtent jis yra atsakingas už tinkamą mokėjimo operacijos įvykdymą ir tinkamą lėšų įskaitymą į gavėjo sąskaitą.

Banko privatiems klientams taikomų sąlygų 14 punkte nustatyta, kad mokėtojas, norėdamas nusiųsti pinigus į savo ar kito asmens sąskaitą, gali atlikti vienkartinį mokėjimą arba periodinį mokėjimą „Revolut“ programėlėje įvesdamas banko kodą ir sąskaitos, į kurią siunčiamos lėšos, numerį (jei tai tarptautinis mokėjimas – IBAN), toliau vykdant banko nurodymus bankas gali paprašyti papildomos informacijos.

Kaip matyti, šiuo atveju pareiškėjas neginčija inicijavęs ginčijamą mokėjimą ir davęs sutikimą jį atlikti, tačiau teigia, kad ginčijamas mokėjimas nebuvo tinkamai įvykdytas, nes nepasiekė lėšų gavėjo. Ginčo dėl ginčijamo mokėjimo vykdymo pagal pareiškėjo nurodytus unikalius identifikatorius nėra.

Bankas teigia, kad tinkamai įvykdė ginčijamą mokėjimą ir jo lėšos pasiekė gavėjo banką, be to pareiškėjui pateikė ginčijamo mokėjimo įvykdymo patvirtinimo dokumentą, o gavėjo bankui pateikė duomenis, kad lėšos būtų kuo greičiau lokalizuotos.

Nagrinėjamu atveju ginčijamas mokėjimas buvo apdorojamas kaip vietinis mokėjimas (angl. *Local/Domestic payment*) USD valiuta, nes jis buvo inicijuotas USD valiuta, lėšų gavėjo banko sąskaitos duomenis sudarė banko sąskaitos numeris (angl. *Account number*) ir maršruto numeris (angl. *Routing number*), o lėšų gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjo (t. y. gavėjo banko) tarptautinio identifikavimo kodas „CHASUS33XXX“ patvirtino, kads gavėjo banko buvimo vieta yra Jungtinėse Amerikos Valstijose. Kadangi pareiškėjo inicijuoto ginčijamo mokėjimo duomenys atitiko visas sąlygas, kad mokėjimas būtų atliktas kaip vietinis USD mokėjimas, bankas atitinkamai ir įvykdė mokėjimą.

Paašikintina, kad „Automated Clearing House (ACH)“ tinklu atliekami vietiniai mokėjimai, nesvarbu, ar tai būtų vietiniai mokėjimai USD, EUR, ar kita valiuta, neturi mokėjimo nurodymo sekimo dokumento (angl. *GPI tracker*) funkcijos, nes šie mokėjimai yra momentiniai, nereikalaujantys tarpininkaujančių subjektų dalyvavimo mokėjimo apdorojimo procese, skirtingai, nei tarptautinių mokėjimų (SWIFT) atveju. Norint lokalizuoti vietinius mokėjimus, įskaitant ir vietinius mokėjimus USD valiuta, reikia kreiptis į mokėjimą apdorojantį subjektą (angl. *Payment processor*), šis patikrina mokėjimą savo sistemose ir pateikia patvirtinimą dėl mokėjimo operacijos būsenos.

Pateiktais duomenimis, bankas, vykdydamas mokėjimų nurodymus USD valiuta, pasitelkia partnerį mokėjimų procesorių *Currency Cloud* ir lėšos yra persiunčiamos per „Automated Clearing House (ACH)“ tinklą atitinkamam gavėjo mokėjimo paslaugų teikėjui JAV. Bankas pateikė ginčijamo mokėjimo įvykdymo patvirtinimo dokumentą, kuriame nurodoma, kad po ginčijamo mokėjimo inicijavimo tą pačią dieną (2024 m. vasario 2 d.) lėšos per banko partnerį *Currency Cloud* buvo išsiųstos lėšų gavėjui.

Kaip jau buvo aptarta pirmiau, bankas, gavęs pareiškėjo prašymą lokalizuoti lėšas, nes lėšų gavėjas iš pradžių teigė negavęs lėšų, o vėliau nustojo bendradarbiauti su pareiškėju, inicijavo komunikaciją su partneriu *Currency Cloud*. Pateikti duomenys patvirtina, kad bankas 2024 m. vasario 9 d. kreipėsi į banko partnerį *Currency Cloud* dėl ginčijamo mokėjimo atsekimo. Tą pačią dieną banko partneris elektroniniu paštu patvirtino, kad ginčijamo mokėjimo lėšas išsiuntė gavėjo bankui. Atsakydamas į pareiškėjo prašymą, bankas pateikė unikalius ginčijamą mokėjimą identifikuojančius duomenis ir mokėjimo patvirtinimo išrašą. 2024 m. lapkričio 17 d. partneris *Currency Cloud* informavo banką, jog *Currency Cloud* mokėjimą atlikęs partneris patvirtino, kad lėšos pasiekė lėšų gavėją.

Be to, pareiškėjo prašymu bankas kreipėsi ir į gavėjo banką SWIFT komunikaciniu tinklu ir pateikė Užklausą, tačiau į ją nebuvo gautas teigiamas gavėjo banko atsakymas. Patikrinęs gavėjo bankui pateiktą informaciją bankas nenustatė klaidų ar duomenų trūkumo. Siekdamas detaliau išsiaiškinti, kodėl buvo pateikti neva neteisingi duomenys, 2024 m. lapkričio 14 d. bankas kreipėsi į gavėjo banką elektroniniu laišku su paklausimu dėl lėšų lokalizavimo. Kitą dieną gavėjo bankas informavo, kad, siekdamas greičiau surasti lėšas, bankas turėtų pateikti

„Unique End-to-End Transaction Reference“ (UETR)¹. Identifikavęs, kad gavėjo bankas neatkreipė dėmesio į tai, kad ginčijamas mokėjimas buvo apdorotas ne kaip tarptautinis mokėjimas (SWIFT) USD valiuta, o kaip vietinis mokėjimas „Automated Clearing House (ACH)“ tinkle, 2024 m. lapkričio 19 d. bankas pakartotinai kreipėsi su paklausimu dėl lėšų lokalizavimo bei patikslino ginčijamo mokėjimo įvykdymo aplinkybes, tačiau gavėjo bankas atsakymo bankui taip ir nepateikė.

Įvertinus ginčo byloje turimus duomenis, darytina išvada, kad pareiškėjas nepateikė jokių objektyvių duomenų, patvirtinančių jo teiginius, kad lėšų gavėjas negavo ginčijamo mokėjimo lėšų, o bankas, atlikęs papildomus veiksmus, negavo jokių išsamių argumentų ar juos patvirtinančių įrodymų dėl negauto ginčijamo mokėjimo. Banko pateikti paaiškinimai ir dokumentai, susirašinėjimas su vykdant ginčijamą mokėjimą dalyvavusiais mokėjimo paslaugų teikėjais patvirtina, jog bankas, vykdydamas pareiškėjo autorizuotą ginčijamą mokėjimą pagal bankui pateiktus unikalius identifikatorius, per savo partnerį išsiuntė ginčijamo mokėjimo lėšas į gavėjo banką ir jos turėjo būti gautos. Objektyvių duomenų, kad ginčijamą mokėjimą būtų paveikę techniniai trikdžiai ar kiti banko paslaugų teikimo trūkumai, nepateikta. Taigi, bankas laikytinas tinkamai įvykdžiusiu pareiškėjo autorizuotą ginčijamą mokėjimą.

2. Dėl banko pareigos grąžinti pareiškėjui ginčijamo mokėjimo sumą

Kaip minėta, pareiškėjas teigia, kad bankas tinkamai nevykdė ginčijamo mokėjimo, todėl prašė grąžinti neįvykdyto ar netinkamai įvykdyto ginčijamo mokėjimo sumą ir už šį pavedimą sumokėtą komisinį mokestį į pareiškėjo sąskaitą.

Autorizuotų mokėjimo operacijų įvykdymo atveju mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas neturi imperatyvios pareigos grąžinti mokėtojui jų sumų, išskyrus Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatytus lėšų gavėjo ar per lėšų gavėją inicijuotų mokėjimo operacijų sumų grąžinimo atvejus, kurie šio ginčo atveju nėra aktualūs, nes ginčijami mokėjimai buvo inicijuoti tiesiogiai iš pareiškėjo banko sąskaitos.

Nagrinėjamu atveju kitais, negu Mokėjimų įstatymo 41 straipsnyje nustatyti, atvejais banko pareiga grąžinti pareiškėjui ginčijamų mokėjimų sumas, Lietuvos banko nuomone, galėtų kilti tik tada, jeigu būtų nustatyta, kad bankas dėl nuo jo priklausančių aplinkybių ginčijamo mokėjimo neįvykdė, jį įvykdė netinkamai ir (arba) nepagrįstai neatšaukė jo vykdymo.

Kaip nurodyta pirmiau, bankui pateiktas mokėjimo nurodymas vykdyti ginčijamą mokėjimą atitiko šalių sutartas sąlygas. Teisės aktai nedraudžia pareiškėjui ar kitiems banko klientams naudotis lėšų gavėjo paslaugomis ir tuo tikslu atlikti jam mokėjimus. Taigi, priimdamas mokėjimo nurodymą vykdyti ginčijamą mokėjimą, objektyvaus ir teisėto pagrindo atsisakyti jį vykdyti bankas neturėjo, todėl, vadovaudamasis Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalimi, turėjo jį įvykdyti.

Pagrindo teigti, kad bankas neįvykdė ginčijamo mokėjimo ir (arba) jį įvykdė netinkamai, nenustatyta.

Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalimi, kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo bendrojoje sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.

Įvertinus pirmiau išdėstytą informaciją, darytina išvada, kad bankas pagrįstai, vadovaudamasis Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalimi, įvykdė ginčijamą mokėjimą, todėl pareiškėjo reikalavimas bankui grąžinti ginčijamo mokėjimo lėšas yra nepagrįstas.

Atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas, išskyrus šiame straipsnyje nustatytas išimtis. Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad, pasibaigus minėtam terminui, mokėjimo nurodymas gali būti atšauktas tik tuo atveju, kai dėl to susitaria mokėjimo paslaugų vartotojas ir atitinkamas mokėjimo paslaugų teikėjas.

Banko privatiems klientams taikomų sąlygų 18 punkte nustatyta, kad mokėtojas gali atšaukti mokėjimą bet kuriuo metu iki darbo dienos, einančios prieš mokėjimo įvykdymo dieną,

¹ Šiame kontekste atkreiptinas dėmesys, jog UETR kodas yra unikalus numeris, kurį siuntėjas bankas pateikia naudodamas gavėjo bankui, kad šis galėtų lokalizuoti tarptautinius mokėjimus (SWIFT) naudodamasis mokėjimo nurodymo sekimo dokumentu (angl. *GPI tracker*).

pabaigos². Taigi, šalys nebuvo susitarusios dėl ilgesnio ginčijamo mokėjimo atšaukimo termino, negu nustatyta Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalyje.

Iš pateiktų duomenų matyti, kad pareiškėjas dėl ginčijamo mokėjimo galimo atšaukimo ir lėšų grąžinimo į banką kreipėsi po jo gavimo banke ir įvykdymo, t. y. praleidęs nustatytus terminus. Įvertinus minėtas aplinkybes, darytina išvada, kad pareiškėjo kreipimosi į banką metu pareigos atšaukti ginčijamą mokėjimą bankas neturėjo.

Įvertinus nurodytas aplinkybes, darytina išvada, kad bankas veikė tinkamai tiek vykdydamas ginčijamą mokėjimą, tiek po jo įvykdymo.

Įvertinus nustatytas aplinkybes, darytina išvada, kad bankas tinkamai įvykdė ginčijamą mokėjimą ir tinkamai veikė, todėl jam nekilo pareiga grąžinti pareiškėjui ginčijamo mokėjimo lėšų. Nenustačius pagrindo tenkinti pareiškėjo reikalavimų, jie atmestini.

Į esminius šalių išdėstytus argumentus atsakyta, o kiti šalių nurodyti argumentai neturi esminės reikšmės sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną šalių argumentą³.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimus.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis

² Angl. *You can cancel a payment (including a recurring payment or a SEPA direct debit) at any time up to the end of the business day before the payment is due to be paid from your account.*

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.